

Scenariusz rozpoczęcia roku szkolnego

Dorota Szlendak

Piosenka *Koniec wakacji*

1. Czy to komuś przeszkadzało,
że możemy wypoczywać?
Po co komuś się zachciało
z łóżek nas o świcie zrywać?
Czy to komuś przeszkadzało,
że sprawdzianów nie piszemy?
Kogo to denerwowało,
że w słończku się grzejemy?

2. Gdzie zrodziła się koncepcja,
że od laby lepsza lekcja?
Kto pomyślał, że tęsknimy
i że źle się gdzieś bawimy?
Kto w tej trudnej sytuacji
powziął myśl o adaptacji?
Nie możemy się stresować.
Trzeba nas asekurować.

Ref: Gdyby tak się zastanowić,
można by wakacje wznowić.

Wnioskujemy innowację:

Niech nie kończą się wakacje!

Wnioskujemy innowację:

Niech nie kończą się wakacje!

Niech czas wolny nas zaleje,
niech nam wiatr wolności wieje.

Koniec wakacji

słowa: Dorota Szlendak
muzyka: Adam Lewandowski

1 T-130

Fortepian

G-Dur C-Dur D-Dur

Czy to ko - muś przesz - ka - dza - ło, że mo - że - my
Gdzie zro - dzi - ła się kon - cep - cja, że od la - by

4

Pfte

h-mol e-mol a-mol

wy - po - czy - wać? Po co ko - muś się za - chcia - ło
lep - sza lek - cja? Kto po - myśl - łał, że tę - skni - my

7

Pfte

H-Dur G-Dur

z łó - żek nas o się św - cie zry - wać? Czy to ko - muś
i że źle się gdzieś ba - wi - my? Kto w tej trud - nej

10

Pfte

C-Dur D-Dur h-mol

przesz - ka - dza - ło, że spraw - dzia - nów nie pi - sze - my?
sy - tu - a - cji po - wziął myśl o a - dap - ta - cji?

13

Pfte

e-mol a-mol H-Dur

Ko - go to de - ner - wo - wa - ło, że w sło - necz - ku
Nie mo - że - my się stre - so - wać. Trze - ba nas a -

16

Pfte

H-Dur e-mol A-Dur

się grze - je - my? Gdy - by tak się za - sta - no - wić,
se - ku - ro - wać. Niech czas wol - ny nas za - le - je,

19

Pfte

e-mol A-Dur e-mol

mo - zna by wa - ka - cje wzno - wić. Wnios - ku - je - my
niech nam wiatr wol - no - ści wie - je. Wnios - ku - je - my

22

Pfte

e-mol H-Dur

i - nno - wa - cje: Niech nie koń - czą się wa - ka - cje!
nno - wa - cje: Niech nie koń - czą się wa - ka - cje!

Darmowy wydruk do użytku prywatnego. Niech nie kończą się wakacje! www.cd.org.pl

Dziecko 1:

W niemal każdym sercu rodzi się pytanie:

Czy to jest konieczne?

Dziecko 2:

Odpowiemy na nie.

Ten problem zadręcza całe generacje

Od zarania dziejów.

Dziecko 3:

Czy każde wakacje

muszą się zakończyć i co by się stało,

gdyby trwały wiecznie?

Dziecko 4:

Czy by brakowało,

nas nauczycielom? Czy by nas szukali,

gdyby po wakacjach nas tu nie zastali?

Czy by zapłakali, czy by się nudzili,

Czy może by bez nas świetnie się bawili?

Dziecko 5:

Spokój ducha w ciszy pewnie by zyskali.

Czytaliby książki i medytowali.

Dziecko 6:

Nie daliby rady wytrwać w samotności!

Gdy bez ich opieki, gdzieś tam byśmy rośli.

Gdyby nas nie mogli uczyć odejmować,

sprawdzać czy umiemy wiersze deklamować.

Dziecko 7:

Nie pozwalają biegać, buty kazać zmieniać

Za dużo jest tego by wszystko wymieniać.

Dziecko 8:

Bez nas egzystencje wiedli by jałowe,
Pozbawione sensu. My nietuzinkowe
przeżycia każdego dnia im zapewniamy.
To dla ich rozrywki ciągle się staramy,
by dzień się nie dłużył, żeby coś się działo
i żeby ich ciągle coś absorbowało.

Dziecko 9:

Oni sobie myślą, że to coś łatwego,
codziennie udawać kogoś niegrzecznego.
Człowiek lubi ciszę, musi hałasować
Biega, chociaż wolałby pospacerować.
Krzyczy, zamiast mówić szeptem o poezji.

Dziecko 10:

Do takich koncepcji potrzeba finezji,
dobrej gry aktorskiej, no i poświęcenia.
Wszystko dla ich dobra. Czy ktoś to docenia?

Dziecko 11:

Bo sztuka polega na ukryciu sztuki.
Niełatwo jest zagrać niechęć do nauki.
Ile trzeba trudu by udawać lenia
i stać się tematem mądrego szkolenia.

Dziecko 13:

Po takim szkoleniu czują się spełnieni.
Dla ich przyjemności udajemy leni.

Dziecko 13:

Przed nami kolejny rok symulowania
Niepokornych dzieci. Pora udawania,
że nie rozumiemy, że się buntujemy,
i że żadnej książki przeczytać nie chcemy .

Dziecko 13:

Zwierzę się wam trochę, czasem sobie marzę,

że pokazujemy im prawdziwe twarze.

Oblicza natchnione światłymi myślami!

Dziecko 14:

Zabierzcie go razem z jego pomysłami!

Od zawsze tak było! Takie są układy.

Może one mają swoje małe wady....

Dziecko 15:

Jakbyś spojrział w oczy panu od polskiego,

gdyby się dowiedział, że czytasz Huellego,

a miałby Pinokiem głowę Ci zajmować?

Możesz mu w ten sposób psychikę zrujnować!

Dziecko 16:

Bądź odpowiedzialny! Ja nie wygadałem,

że turniej szachowy pięć razy wygrałem.

I pani się cieszy, że mnie nauczyła,

tabliczki mnożenia. Taka dumna była!

Niemiałbym sumienia jej tego odbierać.

Powiedz po co miałbym oczy jej otwierać?

Dziecko 17:

Od lat konstruuje strony w Internecie

i milczę. Sumienie mnie jakoś nie gniece.

Na lekcjach czasami kwadrat narysuję,

albo prezentację krótką przygotuję.

I nie mam zamiaru się dekonspirować!

Mógłbym przez to system zdeorganizować.

Dziecko 18:

Pomyśl ilu ludzi ten programy pisało?

Dziecko 13:

Powstałyby inne!

Dziecko 19:

I co by to dało?

Pisali by program, po nocach nie spali,
potem z przemęczenia się denerwowali
i jak myślisz na kim by się to odbiło?

Dziecko 13:

Na nas?

Dziecko 19:

Nie miej złudzeń. Tak by właśnie było.

Dziecko 13:

Ale może jednak rąbka uchylimy,
naszej tajemnicy?

Dziecko 18:

Jeszcze zobaczymy.

Dziecko 13:

Możemy spróbować.

Dziecko 18:

Nie obiecujemy.

Dziecko 13:

Na pewno receptę jakąś znajdziemy.

Dziecko 18:

Wiecie, że on może nawet mieć i rację?

Kiedy już zamkniemy tę inaugurację,
znajdziemy się w klasach i tam ujawnimy
ukryte talenty.

Dziecko 20:

Raczej pozwolimy
je w sobie znajdować. Tyle ich skrywamy.
Np. muzyczny więc wam zaśpiewamy.

Piosenka *Talent*

1. W każdym z nas się kryje talent, do oszlifowania.

Kto podejmie się zadania go oszlifuje?

Przecież praca pedagoga to ciągłe wyzwania.

On od razu zauważa, które z nas rokuje.

2. My jesteśmy kompozycją, a Wy autorami.

Praca twórcza niesie z sobą wzloty i upadki.

Wielkie dzieła pobrzmiwają różnymi dźwiękami.

Nie należy wszystkich wkładać do jednej szufladki.

Ref: Wy byliście nami, My wami będziemy,

Ciekawe czy drogę do siebie znajdziemy.

My wam przypomnimy kim kiedyś byliście.

Czy w nas dawnych siebie już odnaleźliście?

Talent

1 T- 100 słowa: Dorota Szlendak
muzyka: Adam Lewandowski

Fortepian F-Dur B-Dur F-Dur

W każ - dym z nas się kry - je ta - lent, do o - szli - fo - wa - nia.
Prze - cież pra - ca pe - da - go - ga to cią - gle wy - zwa - nia.
My je - steś - my kom - po - zy - cją, a Wy au - to - ra - mi.
Wiel - kie dzie - ła prze - brzmie - wa - ją róż - ny - mi dźwię - ka - mi,

3 F-Dur B-Dur C-Dur

Pfte 1

Kto po - dej - mie się za - da - nia go - o o - szli - fu - je?
On od - ra - zu za - u - wa - ża, Pra - ca twór - cza nie - sie z so - bą wzło - ty i u - pad - ki.
Nie na - le - ży wszyst - kich wkła - dać

5 2 B-Dur F-Dur B-Dur F-Dur

Pfte

któ - re z nas ro - ku - je. Wy by - li - ście na - mi,
My wam przy - po - mni - my
do jed - nej szu - flad - ki.

7 C-Dur F-Dur B-Dur F-Dur

Pfte

My wa - mi bę - dzie - my, cie - ka - we czy dro - gę
kim kie - dys by - li - ście. Czy w nas daw - nych sie - bie

9 C-Dur F-Dur

Pfte

do już sie - bie znaj - dzie - my.
już od - na - le - żli - ście?